

Uredja uredniški odbor — Glavni urednik Štrukelj Karel — Naslov uredništva in uprave: Posavski tednik, Krško 56 — Telefon 39 — Čekovni račun pri NB FRLJ Krško, št. 615-T-145 — Tiska Matiborska tiskarna — Celoletna naročnina 350, polletna 180, četrtletna 90 dinarjev — Posavski tednik izhaja enkrat tedensko

K R Š K O, DNE 25. APRILA 1953

POSAVSKI tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI OKRAJA KRŠKO

Živet IV. kongres Osvobodilne fronte Slovenije!

Od ustanovitve OF do socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije

27. aprila bo 12 let, odkar je bila ustanovljena Osvobodilna fronta Slovenije. Težko je z nekaj besedami opisati vso veličino in pomembnost OF v preteklosti in sedanjosti. Iz leta v leto se spominjamo okoliščin, v katerih je nastala OF, hkrati pa še posebej osvetljujemo uspehe in tekoče naloge organizacije Osvobodilne fronte. Prav in nujno je, da oživljamo spomine na zgodovinsko in častno delo, ki ga je opravila in ga opravlja v socialistični izgradnji. Tudi naše mlajše generacije bodo s ponosom proslavljale zgodovinske dneve, ne samo ustanovitve OF, ampak tudi druge pomembne dogodke, ki so vezani na njeno delo.

Osvobodilna fronta je bila ustanovljena v najtežjih dneh, v zgodovini slovenskega naroda, v dneh, ko so nemški, italijanski in drugi okupatorji ob pomoči domačih izdajalcev zaslužili, razkosali in uničili našo domovino. Spominimo se, kako so preganjali, zapirali, preseljevali, mučili in zverinski pobijali slovensko ljudstvo, ropali in požigali naše domove, naša gospodarstva, skratka slovenskemu narodu so namenili smrt in ga začeli sistematično in vsestransko uničevati.

V teh najtežjih trenutkih se je na pobudo in pod vodstvom Komunistične partije Slovenije rodila borbena vseljudska politična organizacija — Osvobodilna fronta, ki je vznikla iz nas samih, iz ljudskih moči in postala odločilni in rešilni svetilnik slovenskega naroda. Po nekaj mesecih političnega in organizacijskega dela Osvobodilne fronte so že zagrmeli partizanske puške širom Slovenije, iz dneva v dan je plamtela vse mogočnejša oborožena vstaja slovenskega ljudstva, rasli so partizanski odredi in brigade, nastala je ljudska oblast in s tem je bilo neusmiljeno in za vedno pokopano nacionalno zatiranje in hlapčevanje izkoriščevalskim domačim in tujim gospodarjem.

S ponosom in samozvestjo se lahko ozremo na prehojeno pot Osvobodilne fronte, ki je skupno z jugoslovanskimi narodi pod Titovim vodstvom zmagovalno končala narodnoosvobodilni boj in s tem položila temelje slovenski državnosti v nerazdružljivi bratski in enotni skupnosti svobodnih in enakopravnih jugoslovanskih narodov. Hkrati z zmagovitim narodnoosvobodilnim bojem pa so bili položeni tudi temelji naši socialistični graditvi in neodvisnosti federativne ljudske republike Jugoslavije.

Osvobodilna fronta slovenskega naroda ne bi bila izvršila svoje zgodovinske naloge, če ne bi že takoj ob svojem nastanku izločila iz našega javnega življenja vse tiste izrodke raznih političnih strank, stranic in struj, ki so v predaprilski Jugoslaviji vodili izdajalsko politiko in leta 1941 padli v naročje fašističnim okupatorjem. Zato so se vsi poizkusi zunanjih in notranjih sovražnikov ter političnih mešetarjev razbili ob trdni borbeni enotnosti Jugoslavije, ki pomeni odločen faktor tudi v naši zunanji politiki in ki je danes celenu svetu zgled, kako se je treba boriti za svojo neodvisnost, za enakopravnost narodov in mir v svetu.

Cilj OF je ostal od vsega začetka isti: neizprosni boj za svobodo in lepše življenje slovenskega ljudstva. Konkretne naloge in vsebina dela pa sta se spreminjala vzporedno z našim družbenim razvojem.

Po zmagoviti narodnoosvobodilni borbi je bila OF prav tako tista politična sila, ki je usmerjala organizacijo nove države, graditev in krepitev ljudske oblasti, obnovo porušene domovine, industrializacijo in elektrifikacijo naše dežele, skratka vse naše politično, gospodarsko in kulturno-prosvetno življenje, urejevanje vsakodnevnih razmer ter premagovanje raznih gospodarskih prehodnih težav.

Leta 1948, ko je skušal novo Jugoslavijo podjarmiti ruski informbirojevski pritisk, je OF — s svojim vzgojnim jedrom Komunistično partijo — kot sestavni del ljudske fronte Jugoslavije pod vodstvom tovariša Tita ponovno dokazala svojo politično trdnost, odločnost in neomajno enotnost.

V zadnjih letih naše socialistične graditve, ko je uveden nov gospodarski sistem, ko se vse bolj uveljavlja delavsko upravljanje in krepi lokalna samouprava, je OF nosilec borbe proti birokratizmu, njegovim ostankom in pojavom, hkrati s tem je OF nosilec borbe za poglobljanje socialistične demokracije.

V takih spremenjenih okoliščinah, ko ni več glavno težišče dela OF v politični aktivizaciji za izvrševanje neklih določenih v danem trenutku najvažnejših nalog (kot so bili n. pr. mesečni operativni plani, odkupi itd.) in ko je postala glavna naloga OF politična vzgoja delovnih ljudi, boj proti našemu gospodarskemu, usposabljanje ljudi za upravljanje gospodarstva in države, aktivizacija in povezovanje prav vseh graditeljev socializma, raznih

društev in organizacij, dviganje socialistične zavesti množic itd. je dobila OF novo popolnejšo vsebino dela. Zato je bila preimenošana (na VI. kongresu LFLJ kot njen sestavni del) v Socialistično zvezo delovnega ljudstva Slovenije, kar odgovarja njenim nalogam in smotrom na sedanji stopnji našega družbenega razvoja.

Letos proslavljamo 12. obletiko ustanovitve OF oziroma njene naslednice Socialistične zveze DL v času, se vrši IV. kongres SZDLJ, ki bo nedvomno ogromnega pomena za nadaljnje delo; sumiral bo izkušnje dela, osvetlil uspehe in slabosti ter nakazal najvažnejše naloge, ki se danes postavljajo pred vse organizacije Socialistične zveze.

Naj živi IV. kongres socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije!

Boris Kidrič in OF

Boris Kidrič je bil eden tistih, ki je najbolje razumel potrebo po Osvobodilni fronti, ki naj zajame vse delovno ljudstvo Slovenije.

Ko je bila ustanovljena, je bil prvi politični sekretar odbora Osvobodilne fronte. Na tej dolžnosti je delal neumorno noč in dan. Kidrič je bil voditelj, ka-

teri je umel organizacijsko in politično usmeriti ljudske množice v najtežjih okoliščinah v boj.

Osvoboditev je bila stvar samega naroda. To je bilo mogoče le z oblikovanjem široke borbene politične organizacije — Osvobodilne fronte.

Stara protiljudska oblast je bila razbita; skozi boj pa je nastajala nova, ki je izhajala iz ljudstva. Odbori osvobodilne fronte so bili prvi zarodki ljudske oblasti. Ob nenehni rasti upora so nastajali narodnoosvobodilni odbori.

Slovenski narod, ki je bil pred vedno narod hlapcev, se je pričel z narodnoosvobodilno borbo pisati nove, svetle strani v svoji zgodovini.

Letošnja Titova štafeta Slovenije

Ljubljana — V vseh okrajih LR Slovenije so ustanovili štafete s predstavniki telovadnih društev »Partizan« in drugih organizacij, ki bodo pripravili

letošnjo Titovo štafeto Slovenije. Poleg glavne štafete, ki bo 19. maja krenila z vrha Triglav, predvidevajo še pet republikanskih štafet, ki bodo imele izhodiščne točke v Lendavi, Zadrugi, Zeleni dveri, Kopru, Bovecu in Črnomlju. Poleg tega bodo skoraj v vsakem okraju organizirali okrajne štafete. Vse štafete bodo 19. maja zvečer prispele v Ljubljano, kjer bo na Trgu revolucije velik miting. 20. maja ob 17. uri bodo nosilci slovenske štafete v Samoboru izročili štafetne palice s čestitkami za maršala Tita predstavnikom LR Hrvatske.

Vainoveše vest

Ljubljana — Glavni odbor Rdečega križa Slovenije bo le-

tos poslal 500 dečkov in deklic iz raznih krajev Slovenije na okrevanje v Savudrijo. Sredstva za bivanje otrok so v glavnem zbrale osnovne organizacije RK. V Jesenicah so s pomočjo industrijskih podjetij zbrali v ta namen okrog 100.000 dinarjev

Beograd — Državno tajništvo za zunanje zadeve FLRJ je izročilo madžarskemu poslaništvu v Beogradu noto, ki poudarja, da so madžarske oborožene sile letos marca organizirale 223 obmejnih incidentov na jugoslovansko-madžarski meji. Nota trdi, da je za to napadalno dejavnost odgovorna izključno madžarska vlada. Jugoslovanski notji je priložen dodatek, ki podrobno opisuje vse incidente, ki so jih letos v marcu povzročili madžarski organi na jugoslovansko-madžarski meji.

MAJTEJ BOR:

Žrtve

Aprilski veter v pohojeni travli.
Nebo... nasmeja planin.
Čez grobove na poljih ob Savi
en sam glas: Maj sin, maj sin...

Ubili so te! Ubili!
Zakaj, maj sin, zakaj?

Potem je pala na kamenje
sredi grobov in ograj...

In ko je tako ležala sama
in se je nad polji že zgrinjal mrak,
ko je večerno zarjo v daljavi
pretrgal blodeč oblak,
je od nekod dahnilo:
Mama, saj nisem umrl.

Si rez verjela, da me strl je strel
v gramozni jami sredini njiv ob Savi?
Kaj nisi slišala, kako še davi
na okna trkal sem doma na vasi?
Saj blodimo popotniki počasi
med vami po cestah. Čeprav molčimo
odmava naš glas v vetru krog voglov,
Ne, mi ne spimo. Planil iz grobov
je mrtvi zbor! Čemu? Da vas zbudimo!

Vsenaokrog nas polno je, povsod
ob rekah, cestah, gorah, po tovarnah,
po kočah in po žolah in pisarnah,
zagnazdili smo se v posleden kot.
V vseh srcih smo na novo zaživeji.
Kdor puntar prej ni bil, je puntar zdaj!
Kje so, ki bi za grlo nas prejeji?
Kdo ustavi naš pohod? Morilska banda?
Za mrtve ni ne vislic, ne pregraj!
Najstrašnejša je mrtvih propaganda!
Ne jokaj, mama, več. Nihče ni mrtev,
ki pal v temi je sončnim devom žrtve!

Vse naokrog brezbrizen mir,
v daljavi goreč oblak...
Njen korak
je trdo zapel v večer...

Danes prične z delom v Ljubljani IV. kongres OF

Delegati in člani Glavnega odbora OF iz krškega okraja so danes jutraj odpotovali na IV. kongres OF Slovenije. V okraju je bilo izvoljenih 34 delegatov, najbolj aktivnih članov Fronte, med njimi tudi 5 žena. Vsak občinski odbor zastopa na kongresu najmanj po 1 delegat. Kongres bo trajal predvidoma 4 dni in mu želimo mnogo uspešnih aktivnih članov Fronte, ha pri delu.

Letna skupščina ZVVI - Krško

Letna skupščina, ki se je za okraj Krško vršila dne 19. aprila je ob številni udeležbi uspešno končala svoje delo. Kljub pomanjkljivim pripravam, nebrigi in odsotnosti predsednika okrajnega odbora ZVVI (vsled česar je odpadel tudi politični referat) je skupščina vendarle dosegla svoj namen.

Preden je pričela z delom so delegati na predlog predsednika delovnega predsedstva tov. Malešiča počastili spomin na tov. Kidriča z enominutnim molkom.

V sproščeni razpravi po organizacijskem poročilu odbora so številni delegati diskutirali o perečnih problemih svoje organizacije in nekatere tudi rešili.

Tov. Jerala, delegat iz Sevnice je grajal prakso, ki velja le v tamkajšnji ambulanti, da morajo osebe, ki pridejo na pregled prinesiti s seboj kar dva bolniška lista. Izrazil je tudi mišljenje, da so za mnoge invalide predrage članske knjižice in značke. Nadalje je apeliral na novozvoljene odbornike, da bodo v svojem delu vestnejši in bolj disciplinirani kot dosedanjí odbor. Stari odbor zaradi slabe udeležbe na mnogih sejah, ni bil sklepčen. Seje so se ponovno sklicevale, a odborniki so pa nepotrebno izgubljali dragocen čas in trošili denar.

Delegatka iz Brežic tov. Spingel Pepca je načela problem, ki bo nastal z dnem ko bo ukinjena invalidnina partizanskim

Sprožena je bila še vrsta drugih vprašanj, ki zanimala članke invalidske organizacije, na katere so dobili od predstavnikov odd. za socialno skrbstvo in zdravstvo potrebna pojasnila. Na skupščini je bil izvoljen nov okrajni odbor in delegati za republiški kongres.

Dogodki po svetu

Najnovejši dogodki na daljnem Vzhodu in v Jugovzhodni Aziji so po svoji važnosti za mednarodni mir in varnost nadkrilili vse ostale. Lahko trdimo, da so potisnili v ozadje celo Evropo za tako pomembna vprašanja, kakor sta n. pr. sklenitev mirovne pogodbe z Nemčijo in Avstrijo ter bodoče odnose med vzhodnoevropskimi kominformističnimi državami in Zahodom.

Oglejmo si nekoliko njih poteki! ZAMENJAVA bolnih in ranjenih vojnih ujetnikov na Koreji poteka brezhibno. Združeno poveljstvo je doslej že trikrat izročilo po 500 severnih Korejcev in Kitajcev, kitajsko-severnokorejsko poveljstvo pa po 100 vojakov — ujetnikov onih držav, katerih čete se bore na Koreji. Združeno poveljstvo pa je storilo še en korak več: Sprejelo je kitajsko povabilo, da nadaljujejo pogajanja za premirje. Za prvi sestanek zveznih častnikov so določili 25. april. Tedaj bodo pripravili vse potrebno, da bodo pogajanja potekala brez zastoj in kolikor mogoče hitro.

V oštrutku POGODBE O PREMIRJU je preostalo sedaj samo še eno nerešeno vprašanje: kako naj obe boreči se stranki zamenjata ostale vojne ujetnike. Tudi tu ni rešitev kdove kako težka. Kitajska in severna Koreja sta se odrekli stališča Višinskega, češ da se morajo ujetniki ravnati po ukazu svojega bivšega poveljstva in se torej ne glede na njih lastno odločitev vrniti v domovino. Sprejeli pa sta ameriški predlog o prostovoljni vrnitvi vojnih ujetnikov. Obe boreči se stranki sta tudi načelno pristali na to, da se ujetniki, ki bi odklonili vrnitev v domovino, začasno zatečejo pod okrilje neke nevtralne države. To velja za severne Korejce in Kitajce, ki žive v taboriščih Združenega poveljstva, kajti samo med njimi se je veliko število izjasnilo proti vrnitvi. Govori se že tudi o predlogih za nevtralno državo. ZDA se potegujejo za Švico, medtem ko bi bil Peking — kot kaže — bolj naklonjen Indiji, ki je razen tega tudi mnogo bliže Koreji.

Upamo lahko, da bo premirje kmalu podpisano. S tem se bo uresničila predvolilna obljuba sedanjega predsednika ZDA, da se bodo ameriški vojniki vrnili s Koreje v domovino še to leto, če bo on prevzel ameriško upravo v svoje roke.

Vendar s tem žarišče borb v Aziji še ni povsem udušeno. NA MALAJI divjajo borbe med gverilci in britanskimi ter Britancem naklonjenimi četami domače uprave. Še širši razmah kažejo bitke v SEVERNEM DELU INDOKINE v državici Vietnam in v zadnjem času tudi v sosedni državici LAOS. Osvobodilno gibanje pod vodstvom Ho St. Minha se močno širi. Združene Bao Dajeve in francoske kolonialne čete še niso več kos napredovanju osvobodilnih čet Vietnama, četudi sprejemajo v ta namen od Amerike pomoč v orožju in strelivu.

Na Zahodu, posebno v ZDA, poudarjajo, da je obe gibanji, na Malaji in v Indokini, organizirala Moskva, ki jo sedaj vodi. Pri tem se ne zavedajo resnice, da azijski narodi nočejo več prenašati tujega jarma in da si žele popolne neodvisnosti in svobode. Če so osvobodilna gibanja prišla sedaj pod moskovski vpliv, je to tudi zasluga one reakcionarne politike, ki še skuša s silo zatreti nacionalne težnje in obdržati sistem kolonialnega suženjstva.

PRESEDNIK ZDA EISENHOWER je v svojem govoru ameriškomu ljudstvu povabil SZ, da sodeluje z Zahodom in da se v ta namen odreče vmešavanju v notranje zadeve tujih držav. Misli je poleg držav Vzhodne Evrope predvsem Malajo in Indokino. Ni izključeno, da bosta ti dve deželi tudi neke vrste odkupnina za diplomatsko pomiritev med SZ in ZDA in da ju bo Moskva nehala podpirati v borbi proti kolonialnim silam, v kolikor je to doslej sploh storila. (Spominjamo se še, kakšna je bila konkretna »pomoč« Krenjila naši narodnoosvobodilni vojski, med drugo svetovno vojno!) Vendar je pri tem tudi velikega pomena pomoč Kitajske, ki je neposredna sosedja tako Malaje, kakor tudi Vietnama, in ki vsaj doslej še ni pokazala naklonjenosti do kupčij te vrste.

Ljudska tehnika ima v Krškem okraju možnost širokega razmaha

Zastoj, ki ga beležimo v delu organizacij Ljudske tehnike v teku zadnjega leta je nastal iz več razlogov. Nanj je nedvomno vplivala zmanjšana materialna pomoč zvez, ukinitve profesionalnega tajnika okrajnega odbora in zmanjšanje profesionalnega aparata pri Ljudski tehniki in zvezah sploh, kakor tudi dejstvo, da okrajni odbor LT ni nudil prave pomoči organizacijam in društvom na terenu. Tudi med posamezniki zadnje čase ni bilo pravega zanimanja, kar je vsekakor vzrok v tem,

da na eni strani od političnih organizacij LT ni bila postavljena na pravo mesto, na drugi strani pa ljudje niso čutili toliko kot n. pr. danes, da jim na svojem službenem mestu manjka znanja s področja tehnike.

Na seji okrajnega odbora, ki je bila pred nekaj dnevi, je bilo ugotovljeno, da si danes zlasti delavska in kmečka mladina želi tehnične kulture, na kar jih silijo še sam razvoj tehnike (elektrifikacija podeželja, mehanizacija kmetijstva itd.). Težave so v tem, da nimamo na razpo-

lago dovolj strokovnega kadra, zlasti tam, kjer je za tehniko trenutno največ zanimanja. Kako veliko volje kaže naša mladina pa tudi odrasli ljudje n. pr. za agrotehniko, elektriko itd. so nam dokaz številni in dobro obiskani izobraževalni tečaji, ki so se vršili preko zime.

Tudi organizacijske nejasnosti, na katere so se večkrat sklicevali posamezni funkcionarji društev in odborov, danes ne morejo biti več vzrok za njih nedelavnost. Osnovna organizacije Ljudske tehnike je društvo LT, ki preko svojih sekcij (n. pr. agrotehnične, elektro, strojne, foto, kino, radio-amaterske itd.) razvijajo svojo aktivnost. Pomeni, da društvo LT, ki se lahko ustanovi v vseh večjih centrih, podjetjih, šolah pa tudi na vaseh, združuje ljubitelje tehnike najrazličnejših strokov in skrbi za tehnično vzgojo svojega članstva. Poleg društev LT ostanejo še društva zvez kot so pomorsko-brodarska, avto-moto, itd.

Da bi Ljudska tehnika zavzela pravo mesto v današnji družbeni stvarnosti, naj odbori Socialistične zveze, aktivni mladine s kmetijskimi zadrugami, šolami in posameznimi ljubitelji tehnike razmišljajo o možnosti ustanovitve društva LT v dotičnem kraju. Objektivni pogoji za to obstajajo skoraj v vseh naših občinah pa tudi drugod. Inicijatorji naj se za organizacijsko pomoč obračajo na Okrajni odbor Ljudske tehnike, kjer dobijo tudi potrebna društvena pravila.

Društva Ljudske tehnike, ki bodo pokazala zanimanje in uspeh, bodo tudi materialno podprta. Vendar mora veljati načelo, da se vsako društvo samo vzdržuje. Največja vrednost, ki jo vsak član od svojega društva lahko pričakuje, mora biti vsekakor praktično in teoretično znanje s področja tehnike, ki bi bo mnogim v praktičnem delu koristila.

Dobri in slabi

Nagradno tekmovalanje, ki ga je razpisala Okrajna zadruga zveza Krško, za čimbolje in kvalitetno knjigovodstvo in zaključne bilance v kmetijskih zadrugah za leto 1952 je za nam. Večina knjigovodij in z njimi upravnih odborov s ponosom gledajo na opravljeno delo, a uspešno delo v preteklem letu. Tekmovalne točke kot so: kvalitete in pravočasno predložene bilance, temeljit popis vsega zadrugskega premoženja, sejni zapisniki, nadzorni odbori, utrditve evidence o članstvu itd. itd. brez dvoma niso bile brez truda dosežene.

Preveč bi bilo, če bi hoteli vsako posamezno zadrugo obravnavati, ker so to letošnji zbori po večini skrbno obravnavali. Ne bo pa odveč, če se spomnimo naših knjigovodij. Letošnje potrjevanje zaključnih računov se je nasprotno od prejšnjih let vršilo na terenu v vsaki zadrugi posebej. Čeprav v skopu odmerjenem času, so revizijske komisije vendarle ponovno potrdile, da razpola zadruga sektor v našem okraju z nekaj odličnimi, a v povprečju z dobrimi knjigovodji.

Iljaževa Neža iz bizelske KZ lahko služi kot vzor marsikateremu knjigovodji v »centrus«. V tekmovalju si je osvojila prvo mesto s 136 točkami od 150 mož-

otrok le en par strganih čevljev. Bosi in napol goli se stiskajo na krušni peči. Družina je brez hrane in žive od milošćine. Razumljivo je, da so bolni materi zaradi pomanjkljive hrane ure štete. Vsi ostali prebivalci te vasi niso v dosti boljšem položaju, saj jim je lanskoljetna suša na teh kamnitih njivah uničila do 80% pridelka, toda v hiši, ki sem jo opisala nazadnje, je pa beda dosegla višek in podobnih razmer v življenju nisem videla. Kakor pripovedujejo prebivalci, so se med okupacijo pogosto oglašili v vasi partizani in prebivalci so mnogokrat delili z njimi zadnji kosček kruha.

Merodajni faktorji naj bi se danes spomnili teh ljudi, predvsem pa družine Koretič na štev. 2 in naj bi jim lajšali na kakršenkoli način njih bedno življenje. Kakor so prebivalci Brloga gostoljubno sprejeli med okupacijo mnoge partizane, od katerih so nekateri tudi na vodilnih mestih, tako naj bi bili v bedi, ki jo je povzročila suša, deložni pomoči in tolažbe. O instituciji gornjih navedb naj bi se ob priliki prepričali na mestu kakšen funkcionar iz OLO Krško, na primer s socialnega skrbstva.

Črtalič Miro učiteljica

Zbor Gorjanskega bataljona

2. in 3. maja bodo veterani Gorjanskega bataljona za 11. obletnico zopet zakurili pri Miklavžu na Gorjanskih taborne ognje; postavili bodo svoje šotore, straže in seveda — tudi kotle. Ze v soboto 2. maja bodo z vseh strani prodirale v Gorjance partizanske patrulje, ki bodo gredoč počastile spomin padlih pri Pleterjah v Vrhpolju in Su-

hadolu, na Vodenicah in Oštrcu, pri Kostanjevici in na žumberški strani.

Zveza borcev, LMS in druge množične organizacije našega okraja naj se v čimobilnejšem številu udeležijo tega pohoda k Miklavžu na Gorjance, kjer bodo se zbrali stari gorjanski borci in obujali svoje spomine.

Most v Krškem čez Savo je nujno potreben!

Nedavno je bila lokacija za gradnjo novega železobetonskega mostu čez Savo v Krškem.

Most bo potekal 150 m niže starega mosta t. j. vodotoka Save pri Dularju in čez Savo z nadvozom čez železniško progo na križišče ceste Videm-Brestanica.

Kako potreben je novi most govorijo velike številke, ki gredo v težke milijone za večna popravila že slabega lesenega mosta, ki že klubuje preko 120 let, a ne bo več dolgo kljuboval vedno naraščajočemu težkemu prometu z ozirom na razvoj industrije v okolici. Vedno in vedno je potreben popravlja in »krpanja«. Kakor pravijo bo letos popravilo zopet narostlo na cca 3,5 milijona in tako gre iz leta v leto. Duhoviteži pravijo na vprašanja »Kaj je večnost« odgovor »Popravilo Krškega mostu«. Tudi iz drugih vzrokov je most nujno potreben.

Že leta 1914 so resno razmišljali in sklenili, da bodo pričeli graditi novi most. Izbruhnila je prva svetovna vojna in most se je popravil in krpal naprej.

Prišlo je leto 1939 — imenovano je bilo gradbeno vodstvo načrti — sondaža terena je do-

bro izpadla, kopali so se že temelji za opornik na levem bregu Save, rastle so barake za skladišča orodja, materiala itd. Sprejete so bile že skupine delavcev in začela so se pripravljala dela. Zopet je završalo in prihrumela je druga svetovna vojna, ki je zopet zavrla delo in tudi uresničenje novega mosta čez Savo v Krškem!

Ostal nam je še vedno stari »očak« vseh polomljen, tako da kdor ga dobro ne pozna, se mu ne zaupa s preveliko težo. Saj ima napis 10 ton in vozi korakoma!

Saj se je že sam tresel kot šiba na vodi leta 1933 in še prej 1923 ob priliki velike poplave.

Čezenj so šli okupatorski tanki, okavavno je težko prenašal ta nepotreben tovor — med okupacijo so ga nekaj preuredili, kar je bilo železa so pobrali. Leta 1945 je z veseljem prenesel osvobodilno vojsko na svojih slabih ramenih.

Moral bo vsekakor vzdržati še do graditve novega in to upamo, da se bodo dolgoletne sanje Videmčanov in Krčanov uresničile ter bo novi most v ponos celega dolnjega posavja. Baje se bo že letos proti jeseni začelo s pripravljalnimi deli. Tudi želja vseh je, da se res nujno potreben most kakor je v Krškem, čimprej zgradi!

Kie bi bila delavska knj. žrnica

Lansko leto v mesecu avgustu je bil tov. Božič Franc iz Straže sprejet v kamnolom pri Krškem. Svojo delavsko knjižico je oddal predelavcu tov. Kuštumaju. V decembru mesecu pa je bil še z ostalimi drugimi delavci odpušen in to začasno, tako da mu je delavska knjižica ostala v podjetju. Minili so meseci, toda službe ni dobil. Brez denarja se pa ne da živeti, saj ima omenjeni 9 nedoletnih otrok, od katerih jih 5 obiskuje šolo na Raki, trije so pa še manjši. Obrnil se je na podjetje »Pionir« ter zaprosil za službo, katero so mu ljubili, prinesli pa bi moral delavsko knjižico. Pozanimal se je za knjižico, toda nikjer je ne najde. Tovariš Kuštumaj jo je oddal bivšemu nadzorniku Rozmanu, toda ta je na knjižico pozabil in tudi ne ve, kje je, pravi: da je verjetno pri »Cegradu« v Novem mestu. Na posredovalnici za delo pa pravijo, da brez delavske knjižice ne dobi dela. Ali naj zato, ker se je knjižica po krivdi drugih izgubila, strada toliko otrok?

Mislil, da bi bilo prav, da se tovariša Božiča zaposli še preden se izgubljena delavska knjižica najde oziroma izda nova, ker otroci morajo živeti.

Žibertova

1. maj na Lisci

Praznovanje delavskega praznika na Lisci je postalo v našem okraju že običaj, ki ga tudi letos ne bomo opustili, saj imamo tam na razpolago poleg prirodnih lepot tudi prijeten dom. Planinsko društvo Krško bo poskrbelo za telesne dobrote. Po vsakodnevnem delu si privoščimo izlet v naravo in s prijetno zabavo se naučimo novih sil za nadaljnja dela.

Spominska plošča maršalu Titu na Lisci

V nedeljo dopoldne, dne 10. maja t. l. bo na Planinskem domu na Lisci odkrita spominska plošča maršalu Titu, ki je leta 1940 s svojimi sodelavci tudi na Lisci snoval lepšo bodočnost jugoslovanskih narodov. Istega dne bo tudi mladinski tabor trboveljskega in krškega okraja, zato ne zamudimo tega dogodka!

Postani član „Prešernove družbe“

BRALEC. NAROČNIK! KAJ SI STORIL ZA RAZŠIRITEV SVOJEGA DOMAČEGA ČASOPISA? PO-KAŽI GA TUDI DRUGIM PRIPOROČAJ NAŠ LIST NABIRAJ NOVE NAROČNIKE!

KMETIJSKI RAZGLEDI

Našim sadjarjem

Letošnjo zimo so naši kmetje-sadjarji pristopili skrbneje k čiščenju sadnega drevja kot vsa povojna leta nazaj. Tudi poskropilo se je ogromno sadnega drevja, tako da nas ta pojav lahko le razveseljuje. Marsikateri sadovnjak je razredčen, saj so sadjarji močno okužena drevesa po ameriškem kaparju posekali, vejevje pa sežgali. Tudi pomlajenega sadnega drevja vidimo zelo mnogo. Toda ustavljeno se prav pri pomlajevanju, saj je izvršeno tako, kot se pomlajevanje ne sme vršiti in ki škoduje sadnemu drevesu ter povzroča njegovo smrt.

Kako in zakaj pomlajujemo sadno drevje? To sadjarsko opravilo obstoji v tem, da pri krajšamo veje na eno tretjino do dve tretjini. Pomlajujemo pa drevje:

1. ki je izžirpano in ki se je izrodilo.
2. drevje, kjer se zaradi nepravilne vzgoje križajo veje vseprek,
3. pri prepogostih sadovnjakih, kjer ni dovolj zraka in sonca, da bi se drevje in plodovi normalno razvijali,
4. pri drevju, ki ima prešibko debl in eventualno rakovo vejevje in
5. drevesa, ki so močno oslabiljena po boleznih in zajedavcih. Prav to poslednje velja 80% za naše sadovnjake. Pomlajevali smo torej sadno drevje vsled oslabilosti po ameriškem kaparju.

Ali smo se držali izkušenj in navodil? V pretežni večini ne. Že samo pomlajevanje smo izvršili nestrokovnjsko in površno. Požagali smo vejevje do 1/7 in še bolj. Sedaj širle kratki kraki na steblih in vse sku-

paj čaka konca. Rane so prevelike, da bi jih moglo drevo »preboleti«. Nikjer nisem opazil, da bi bile te velike rane gladke in namazane s cepilno smolo.

Se eno veliko napako smo napravili. Pomlajevali smo drevje, ki je v izredno slabem prehranjenem stanju. Takšno drevje bi morali predhodno pognojiti in obdelati zemljo ter jo tako spraviti v razrahljano stanje. Z gnojenjem in rahljanjem izboljšamo koreninsko mrežo drevesa, da močno počne mladice. To gnojenje bi gospodar moral opraviti 1 do 2 leti pred pomlajevanjem. Toda s pomlajevanjem ne bomo rešili drevesa, če obenem tudi ne izvršimo škropljenja proti amerišskemu kaparju. Škropliti moramo s sodobnimi kemičnimi sredstvi. Samo zimsko škropljenje je premalo, da bi uničili ameriškega kaparja. Treba bo več! Škropljenje bomo morali izvršiti še maja, junija, mogoče tudi avgusta. Le na ta način bo mogoče očistiti sadno drevje.

Tipične primere slabega pomlajevanja imamo pri nas zelo veliko. Takšne pohabljenice vidimo predvsem v okolici Brežic, »vzorci«, kako sadjar ne sme pomlajevati pa v Dobovi, ob cesti proti pletilnici. Takšno pomlajevanje nam ni v korist, temveč v veliko gospodarsko škodo. In tako smo prav s takim pomlajevanjem napravili zadnja leta veliko škodo in človek bi sodil, da bodo izkušnje le sadjarje poučile, kako se ne sme delati. Kdor misli pomlajevati v prihodnjem letu ali še pozneje, ta bo moral še sedaj drevju temeljito pognojiti, dosledno vršiti škropljenje in uspeh ne bo izostal. C.

SOJA

Letos se mnogo naših kmetovalcev zanima za seme soje ter izražajo željo, da bi jo radi sejal. Prav je, da naši kmetje spoznajo to metuljnico, ki vsebuje izredno mnogo beljakovin in tolašče ter zraven tega zemljo bogati z dušikom. Da ne bo razočaranj je potrebno, da o soji podrobneje spregovorimo.

Spominjam se, da je mnogo kmetov v Savinjski dolini sejal sojo pred drugo svetovno vojno in da so tožili o slabem pridelku. Kje je bil vzrok? Soja usvaja dušik iz zraka s koreninskimi bakterijami, se z njim sama zalaga in si gnoji. Zaradi tega je zemlja po žetvi tudi dobro pognojena z dušikom. Vse metuljnice kakor: lucerna, detelja, grašica, lupina itd. najdejo že v zemlji koreninske bakterije, dočim za sojo v zemlji še ni koreninskih bakterij. Na sojo se morajo koreninske bakterije privaditi. To pa traja običajno nekaj let. Če želimo, da se nam soja že prvo ali drugo leto dobro razvije, cepimo zemljo s sojinimi bakterijami. V tem je torej uspeh oziroma neuspeh pri setvi soje. Soja se mora torej prilagoditi naši zemlji.

Izredni primer križanja v svinjereji

Na meji občine Catež, na obronku podaljška Gorjancev v bližini hrvaške meje leži na prijazni jasi zaselek Mali Cirknik. Okrog je obdan z lepimi gozdovi Mokriške graščine in velikimi lovešči na smrd. Tudi družina jelenov se nahaja v bližini, močno so pa zastopani divji prašiči, ki napravijo kmetom na polju občutno škodo.

Prejšnjo jesen je imel kmet Jalovec Janez iz Malega Cirknika, kot vsako leto svoje prašiče v bližnjih gozdovih v žiru. Med

tem se je ena plemenska svinja obrejala z divjim merjascem, kar je bilo ugotovljeno na veliko začudenje domačinov šele po vidnih znakih brejosti.

Pred enim mesecem je svinja povrgla 8 mladičev, od katerih jih živi še šest. Vsi se lepo razvijajo, le »pasemski znaki« in divja narava jih izdajajo, da so potomci divjine.

Kdor bi si te križance hotel ogledati ali kupiti, naj se oglasi na Catežu pri članu lovske družine tov. Budiču Jožetu. Z. F.

Da membern kulturni dogodek v Krškem

(Nadaljevanje)

Na krstno predstavo, ki je bila v soboto, dne 18. t. m., je bila povabljena tudi avtorica, tovaršica Ilka Vašče. Naprosili so jo, naj pove nekaj o svojem pisateljskem delu. Pisateljica je izjavila sledeče:

»Največja pobuda za moje pisateljevanje so mi bile poslovalne besede mojega razrednika, profesorja za slovenščino, pesnika Antona Funtka, ko mi je izročal maturitetno izpričevalo: »Od vas pa še veliko pričakujemo.«

Neroden občutek nekakšnega dolga me je vlačil vse mesece, dokler se nisem lotila svojega prvega dela, sodobnega romana, s katerim sem na pri odhodu s prvega službenega mesta — kurila peč. Takrat za moje pisanje nihče ni vedel. Sama

sem svojo prvo delo ocenila: Sladkobno in prav nič naše! Sele tri leta pozneje sem v Trstu, na ljubo svojemu možu in njegovo prigovarjanje spet prišla za pero, leta 1916. Oddala sem v tisk nekaj podlistkov, ki so izšli v »Edinosti«. Nastajale so moje »Pravljice«.

Pravljica »S soških planin« je v meni razpredla željo, da tistim tam, preko meje (bilo je med prvo svetovno vojno) dokažem naše stare pravice do te zemlje. Nastal je načrt za veliko trilogijo o junacevanju naših pradedov. Življenje pa je nanese tako, da sta doslej izšla le tretji (»Mejaši«, ki so mi bili takrat najbolj pri srcu) in prvi (»Zaklad v Emoni«, tiskan v mladinskem časopisu »Razorik«) del te trilogije. Srednji del,

Novice in dopisi iz naših krajev

S seje občinskega odbora Soc. zveze na Raki

Na seji občinskega odbora Socialistične zveze so razpravljali organizacijska vprašanja, življenje in delo organizacij, način dela in o vlogi Socialistične zveze.

Pri reševanju teh vprašanj so naleteli na dokaj težke probleme, ker je bila v preteklosti organizacija Fronte prepuščena sama sebi. Novoizvoljeni občinski odbor s pomočjo vaških odborov je moral ponovno ugotavljati kdo je in kdo ni član, to je vsekakor terjalo precej dela.

Pri nadaljnji analizi situacije so na seji občinskega odbora Soc. zveze ugotovili, da v občinskem ljudskem odboru nad polovico odbornikov, ki niso člani Fronte, med katerimi je je tudi predsednik. S tem ni rečeno, da so politično slabi, da pa podcenjujejo Osvobodilno fronto, bo pa prav gotovo držalo. Do tega zaključka je prišlo na osnovi, ker so se posamezni člani občinskega odbora Soc. zveze pritoževali nad delom občinskega ljudskega odbora, kakor tudi samega predsednika.

Iznešen je bil tudi konkreten primer, da je občinski ljudski odbor sklenil, naj se potrdi nekakšna pritožba stranki, ki jo je vložila na občinskem odboru in jo predsednik vsled tega, ker je bil s tem oškodovan njegov sodnik ni potrdil, (saj takega mišljenja so bili člani obč. odbora Soc. zveze).

Na seji so bili obravnavani tudi drugi problemi, ki obstajajo na Raki. Smatrajo, da je najvažnejša naloga občinskega odbora utrditi in razširiti Soc. zvezo ter vključiti svoje člane v aktivno družbeno politično in kulturno življenje. Tu se namreče ne čuti kulturno prosvetno življenje, kljub temu, da živi 6 prosvetnih delavcev. Zaključeno je bilo, da to mrtvilo ni krivda samo prosvetnih delavcev, pač pa dosedanega mrtvila v vseh organizacijah.

Vse kaže, da se bo stanje izboljšalo, saj se v zvezi s tem sprejeli tudi konkretne sklepe, tako glede organizacijskih vprašanj, kakor gospodarsko političnega in kulturno prosvetnega življenja.

Podbočje

Tudi naša ženska mladina je na zdravstvenem tečaju pokazala, kaj zna. Dne 31. marca je po petmesečnem rednem pouku poslala izpit pred komisijo iz Krškega. Izpitu so prisostvovali tudi žene in sicer predsednica občinskega odbora RK tov. Pepca Kuntarič, tajnica RK tov. Milka Kodrič, predsednica APŽ tov. Pepca Kezale in domače učiteljstvo. Tečaj je vodila tov. Angela Sketa, upokojena učiteljica, pri praktičnem pouku ji je pomagala tukajšnja diplomirana babica Pepca Kuntarič. Ob koncu tečaja je bilo vseh tečajnic 39, od teh je izdelalo 18 z odličnim, 18 pa s pravodobnim uspehom. Da so dosegle tečajnice tako lepe uspehe, gre zaslužga obema predavateljicama, kakor tudi vsem množičnim organizacijam, ki so povezano vzpodbujale dekleta k vztrajnosti in rednemu posezanju pouka. Pohvaliti moramo tudi tečajnice iz hribovskih vasi, iz Premagovc, Brezovice, Gradca, Planine, Brezja, Brloga in Vrhovske vasi, pa tudi dekleta iz oddaljenejših nižinskih krajev Veliko Mraševo in Kalce-Naklo, ker so kljub oddaljenosti 4 do 7 km tudi v najslabšem zimskem vremenu tako redno prihajale na tečaj. Veliko zavednost so pokazale tečajnice tudi s tem, da je sleherni nabavila Priročnik ne le zase, temveč tudi za sosedo, saj so skupno kupile okrog 60 Priročnikov.

Po končanem izpitu sta tov.

Franc Arnshek in Rafko Križman spregovorila dekletom nekaj pohvalnih in vzpodbudnih besed, nakar so bile vse udeleženke tečaja pogoščene. Stroške pogostitve sta krija KZ in občinski LO.

Z letošnjim izpiztom je bil opravljen prvi del tečaja, prihodnjo zimo sledi drugi del, nakar bodo dobila dekleta zaključno spričevalo. Vse udeleženke, ki so bile s tečajem nadvse zadovoljne, so obljubile, da bodo prihodnjo zimo ob koncu tečaja pokazale še lepše uspehe. Pričegnile bodo na tečaj ne le nove obveznice, temveč tudi starejša dekleta, ki ne spadajo pod obvezno predvojaško vzgojo, vendar jim bo tečaj koristil, saj se bodo marsičesa naučile, kar jim bo v življenju koristilo za vzdrževanje zdravja in higijene v domači hiši in okolici. S tem pa bodo vzgojile zdrav rod naše socialistične domovine. K. M.

Brežice

Uspehi in skrbi brežiške reševalne postaje. Naša reševalna postaja je najstarejša v okraju. Obstaja že od osvoboditve in posluje ves čas kot ustanova s samostojnim financiranjem. Sle-

dila je ustanovitev najprej videmske in nato še sevniske postaje. Nekaj časa je bila celo tendenca na okraju, da bi se brežiški postaja enostavno ukinila in da bi ostala le ena v Krškem, čeprav to ne bi bilo smotno, saj je vendar v Brežicah edina bolnišnica našega okraja. Danes ima naša rešilna postaja dva avtomobila, novega Opel-Olympia, ki je bil nabavljen lani septembra in drugega starejše tipe. Prvi stane za 100 km vožnje 550.—din, starejši pa 1860.—din. Zato slednji praktično ni več uporabljen glede na finančni efekt. Ker pa nobena redna rešilna postaja iz razumljivih razlogov ne more biti brez dveh avtomobilov, bo starejši prodan brž ko zbere rešilna postaja dovolj sredstev, da si z njimi in skupino za staro vozilo nabavi nov avto. Čeprav je Opel ko noč pa dan napram staremu vozilu, bo vendar pri nabavi tretjega upoštevala postaja, da je za naše ceste treba nekoliko težjega močnejšega avtomobila kakršen je n. pr. Mercedes-Benz, ki stane za 100 km vožnje samo okoli 140.—din. Bilo bi prav, če bi se naše rešilne postaje zato spomnile naša podjetja pa tudi okraj s primernimi prispevki, kakor so domača sevniska podjetja podprla svojo postajo in kakor je okraj podprl krško postajo. Tembolj zato, ker je tudi brežiška postaja l. 1947 odstopila svoj avto videmski.

Brežiška postaja je prevzela l. 1952 30.889 km, čeprav je v vsem letu zaradi okvar oz. popravil avto stal celih 44 dni. V prvem četrtletju 1953 pa je uspeh za 25% boljši. Nihče od nas ne ve, kdaj bo potreboval rešilno postajo, ki bo morda s svojim rednim poslovanjem za eno samo minuto rešila naše življenje. Zato je potrebno, da se vsi za to ustanovo bolj zanimamo in o njej tudi govorimo na zborih.

Kapele

Na redni aprilski sejem v Kapelah je bilo prigranih 138 glav živine, od katerih jih je bilo prodanih nad 40. Povprečna cena za 1 kg žive teže je bila 85 do 100 din.

V nedeljo, 19. t. m. je bil v osnovni šoli dopoldan roditeljski sestanek, ki se ga je udeležilo nad 50 ljudi. Tov. Anton Pohar, šolski upravitelj je imel predavanje »Razvoj otroka od rojstva do šolske dobe«, po predavanju pa so navzoči izvolili šolski svet. Tako učiteljstvo.

KRONIKA NESREČ

Nenehne smrtno nesreče in poškodbe zaradi eksplozij. Zibbert Stanko iz Brezja je dobil več telesnih poškodb, ker mu je v ognju eksplodiral neznan predmet. — Jagrič Marija iz Podređe je kurila dračje. V kupu raznih odpadkov med dračjem se je razletela neka bomba, ki je menda ni videla. Jagričevi je ubilo sinka, sama pa je poškodovana po obrazu in životu. — Kopušarjeva Aleksa, gospodinja iz Brestanice, je imela slično nezgodo, vendar k sreči z lažjimi posledicami. Sinko je imel opravka z nabojem, ki mu je eksplodiral in oplazil mater. — Vsi poškodovanci so iskali pomoč v bolnišnici.

Kolesarji padajo. Večje ali manjše poškodbe so odnesli zaradi padca pri kolesarjenju in so se morali zateči v bolnišnico: trgovska pomočnica Ana Kostevc iz Bukoška, elektroinštalater Ivan Galič iz Velikih Malenc (zlom roke), pekar Vinko Stangelj iz Brezic, dijak Jože Pirc z Velikega Trna in Milan Dvoršak (pretres možgan).

Treba je bolj previdno skakati! Z voza je skočil in si zlomil nogo kmet Jože Galič v Ponikvah. — Pri skoku je spodrsnil v Ponikvah Franc Vizlar ter si zlomil desno nogo. — Čez jarek je skočil in si zlomil pri padcu desno nogo Jože Slapšak s Trebeža. — Padel je in si zlomil levo nogo Janez Špiler v Župeči vasi. — Vsi se zdravijo v bolnišnici.

Vlak je odrezal nogo zaviraču Francu Preberku z Zidanega mosta, ko je opravljal železniško službo.

kakor starši so izražali željo, da bi bili roditeljski sestanki redno vsak mesec, na katerih bi se pogovorili o skupnih naporih pri vzgoji otrok.

V nedeljo, dne 19. t. m., je gostovala igralska skupina LMS Globoko v gasilskem domu s Pucove dramo »Operacija«. Kljub slabim razsvetljavi in slabemu obisku je uprizoritev uspeša.

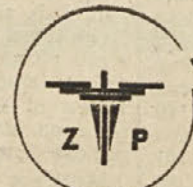
V nedeljo 26. t. m. bo priredilo PGD Kapele s sodelovanjem godbe na pihala v gozdu na Ravnah svoje tradicionalno jurjevanje. V primeru slabega vremena se prireditev preloži na 3. maja. D. V.

IZ ARDRA PRI RAKI

V petek, dne 17. t. m., je v brežiški bolnici umrla Julka Zabkar por. Arh v 42. letu starosti. Vsem njenim domačim iskreno sožalje. Zibbertova

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE

Pasavje

K R Š K O

K prazniku delovnega ljudstva

čestitamo vsem našim zadrugam, dobaviteljem in odjemalcem. Želimo nadaljnjih uspehov pri doigu kmetijske proizvodnje ter širjenju zadrugne miselnosti na rasi in izboljšanju zadrugnega trgovanja

MESTNA EKONOMIJA

BREŽICE

čestita k
delavskemu prazniku
1. m a j u

OKRAJNA

ZADRUŽNA ZVEZA

K
R
Š
K
O

šeli

ob veliča tne praznovanju

1. maja

svojemu članstvu in vsem de-
lovnim ljudem okraja Krško
mного uspehov pri napredku
v kmetijstvu in izgradnji
socializma

KOLEKTIV

GOZDNEGA

GOSPODARSTVA

čestita vsem delovnim kolektivom
k delavskemu prazniku

1. m a j u

BREŽICE

Rudnik rjavega premoga

čestita k 1. maju

vsem svojim delavcem in vsemu
delovnemu ljudstvu Jugoslavije!

v Krmelju

Napre! v nove delovne zmage!

ELEKTRO KRŠKO

PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO
ELEKTRICNE ENERGIJE

Izvršuje vsa elektroinstalacijska
dela in vrši elektrifikacijo podeželja

Čestitamo vsemu delovnemu
ljudstvu k prazniku 1. maja

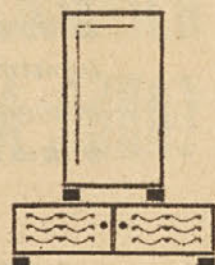

Mestna mesnica, Brežice

čestita vsem svojim odjemalcem
k prazniku 1. maju

KOLEKTIV
MIZARSKE DELAVNICE DOBOVA

čestita
vsem delovnim kolektivom in svojim odjemalcem
k
prazniku dela 1. maju

KOLEKTIV
PLETILNICE DOBOVA

čestita k prazniku dela 1. maju

Narodna banka FLRJ
Podružnica 6151 Brežice

čestita k 1. maju vsem svojim komitentom
ter jim želi v medsebojnih poslovanjih in
odnosih mnogo uspehov

Občinski ljudski
odbor Blanca

čestita k 1. maju vsem
svojim občanom in
vsemu delovnemu ljud-
stvu FLRJ!

Gostilna
Lukež Cilka, Brežice

čestita
svojim cenj. gostom
k prazniku 1. maju

**MESTNA
PODJETJA**

KOSTANJEVICA

čestitamo

k

1. maju

vsem delovnim kolektivom

PODJETJE
„VINO-SADJE“
BREŽICE

čestita

vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem za praznik
delovnega ljudstva 1. maj

Nudi pristna
bizeljska
vina

vse vrste
žganja
in likerjev
ter oranžado